

**Kui te ei pöördu ega saa kui lapsed,
ei pääse te taevariiki.**

Mt 18:3

Siin räägib Jeesus Jumala riigi sisemisest korrast. Meie, inimesed, oleme Taevaisa lapsed ja me oleme Tema ees tõesti sama väiksed nagu lapsukesed, keda Jeesus võttis sülle ja esitas meile eeskujuks. Sest nagu lapsed, ei suuda me muud teha kui olla Jumala hoolitsemise objektiks. Kes pääste puhul tahab olla suurem ja Jumalale abiks, ta teeb iseendale halba.

Loomu poolest tahame vaimulike asjade puhul pidada end täisealiseks. Me tahame ise valitseda oma Jumala riiki sissemineku üle. Me usume oma kujutletud heasse tahtmisesse ja loodame oma võimalusse pöörduda kurjalt teelt Jumala poole. Taolised mõtted osutavad, et oleme läbinisti pöördumatud ja liiga suured enda silmas. Me peame kahanema sellisteks lasteks, kui me õieti oleme.

Tõde on, et me patustajatena oleme täiesti pimedad ja abitud. Me ei näe oma tõelist seisukorda ega saa seda teiseks muuta. Abi peab tulema meist väljaspoolt ja see tuleb Jumalalt. Jumal teeb meid oma Vaimu ja sõna läbi nii väikseks, et me aktsepteerime Tema armu.

Jumala riigi kord on nimelt see, et Jumal ise teeb kõik meie eest ja meie heaks oma armastuse tõttu. Esiteks, Ta kustutas ära meie patud, teiseks, Ta sünnitas meid ristimise läbi enda lapsiks ja siis Ta ilmutab oma tegusid meile ning kuulutuse läbi annab meile usku ja uut elu ja lõpuks viib meid enda juurde taevasse.

Kes nüüd Temasse usub ja loodab Tema lõpetatud tööle Kristuses, see on väike nagu lapsuke ja elab juba taevariigis õndsana, Jumala lapsena.

Miks oleksin siis mures sellise Isaga?

Ma saan vaid Teda ikka ja jälle tänada.

Ta truudusega käib minu kaasas siin maa peal ja igavese õndsuse annab mulle seal.

Siioni Kannel 53:4